

РЕШЕНИЕ

№ 2159

гр. София, 03.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 10.03.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Антоанета Аргирова

ЧЛЕНОВЕ: Петя Стоилова

Анастасия Хитова

при участието на секретаря Емилия Митова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **190** по описа за **2023** година докладвано от съдия Анастасия Хитова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на С. Д. Б. срещу Решение № 4437/21.11.2022 г., постановено по НАХД № 9567/2022 г. по описа на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение, 3-ти състав. В касационната жалба са изложени доводи за нарушение на материалния закон - касационно основание по смисъла на чл. 348, ал. 1, т. 1 от Наказателнопроцесуалния кодекс (НПК), във вр. с чл. 63в ЗАНН. Иска се отмяна на обжалваното решение и постановяване на друго по съществуващото на спора, с което да бъде отменено наказателното постановление.

В съдебно заседание касаторът, редовно призован, не се явява и не се представлява. Ответникът – началник сектор към Столична дирекция на вътрешните работи /СДВР/, отдел „Пътна полиция“, не изразява становище по касационната жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение, че касационната жалба е неоснователна.

Административен съд София град, X. касационен състав, намира, че жалбата е подадена в срока по чл. 211 АПК от надлежна страна с правен интерес от оспорването, поради което е допустима. Разгледана по същество, същата е неоснователна.

С обжалваното решение СРС е потвърдил Наказателно постановление /НП/ № 22-4332-012451/05.07.2022 г., издадено от началник сектор СДВР, отдел „Пътна полиция“, с което на С. Д. Б. за нарушение на чл. 21, ал. 1 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/ са наложени административни наказания глоба в размер на 950 лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от 3 месеца на основание чл. 182, ал. 1, т. 6 ЗДвП.

За да постанови този резултат, от фактическа страна СРС установява следното:

На 22.03.2022 г., в 21:19 ч. в [населено място], по [улица], с посока на движение от бул. „Д-р П. Д.“ към [улица] С. Д. Б. управлява собствения си лек автомобил „Ф. Голф“, рег. [рег.номер на МПС], като до № 15, при ограничение на скоростта от 50 км/ч за населено място, се движи със скорост от 131 км/ч, 127 км/ч след приспаднат толеранс от 3% в полза на водача. Скоростта е установена с преносима система за контрол на МПС АТСС СПУКС АРН САМС 1 №11743ЕЕ, притежаваща удостоверение за одобрен тип средство за измерване и преминала последваща проверка, и данни по снимка № 0250753.

В саморъчно попълнена декларация от 01.06.2022 г. във връзка с образуваната преписка по случая № СПУКС1-354/11353/22 г. С. Д. Б. потвърждава, че тя управлява лек автомобил рег. рег. [рег.номер на МПС]. Контролните органи приемат, че е нарушена разпоредбата на чл. 21, ал. 1 ЗДвП, поради което на водача е съставен Акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ № 027631/01.06.2022 г., а въз основа на акта е издадено процесното НП.

За да потвърди НП, районният съд е обусловил изводи, че в административнонаказателното производство не е допуснато съществено нарушение на процесуалните правила и правилно е приложен материалният закон.

Решението на СРС е правилно.

При постановяване на оспореното пред АССГ решение не е осъществено релевираното с жалбата касационно основание. Касационната инстанция възприема изцяло, съобразно чл. 220 АПК, вр. с чл. 63в ЗАНН, установената от СРС фактическа обстановка.

Неоснователни и изцяло бланкетни са твърденията, че районният съд не е извършил преценка на целия събран доказателствен материал по делото. Районният съд е изпълнил задълженията си по чл. 13, ал. 1, чл. 14, ал. 1 и чл. 107, ал. 2 НПК за пълно и обективно изследване на всички обстоятелства по случая, събрал е относимите за тях доказателствени средства, надлежно е обсъдил и анализирал фактите от значение за спорното право и е извел обосновани изводи, които се възприемат изцяло.

Правилна е преценката на СРС за спазването на изискванията на чл. 42 и чл. 57 ЗАНН при съставянето на АУАН и издаването на НП, както и на сроковете по чл. 34 ЗАНН. Всички възражения на касатора са подробно обсъдени от районния съд, като изводите му за тяхната неоснователност се споделят от касационната инстанция и не следва да бъдат преповтаряни.

Неоснователно е и твърдението, че не са обсъдени доказателства за многобройни или изключителни смекчаващи вината обстоятелства. Такива по делото липсват. В допълнение от представената справка картон на водача е видно, че считано от 16.01.2020 г. С. Д. Б. е извършила 9 нарушения на ЗДвП и 2 нарушения на КЗ.

По делото са безспорно установени обективните признаци на нарушението, поради което законосъобразно е ангажирана административнонаказателната отговорност на касатора. За нарушението са наложени предвидените в кореспондиращата му

санкционна норма на чл. 182, ал. 1, т. 6 ЗДвП кумулативни административни наказания, чиито размер е съобразен с тежестта на извършеното нарушение и изискванията на закона. Правилно районният съд е потвърдил НП.

По тези правни съображения, касационната инстанция приема, че процесното решение е правилно и при условията и по реда на чл. 221, ал. 2 АПК следва да бъде оставено в сила.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо АПК във вр. с чл. 63в ЗАНН, Административен съд София град, X. касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 4437/21.11.2022 г., постановено по НАХД № 9567/2022 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 3-ти състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.